

Plagáty

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

$\text{♩} = 146$

Rá - no, ked' o - tvá - raš všet - ky ob - lo - ky, po - hľa-dom zdra - via

deň mít - ve so - chy. Ich ran-ný vá - nok pr - vé zo - bu - dí.

Po - čú - vaš, a - ko vy - chá - dza sln - ko a bu - dík vša - de pre - bú - dza mes - to,

na ten sig - nál vždy sa noc kon - čí. Refrén Z pla - gá - tov poz - náš mo - ju tvár a

pies - ne mo - je spa - mä - ti spie - vaš. Srd - ce kres - líš prs - tom na mo - je sta - ré

au - to, srd - ce kres - líš prs - tom na ok - ná, dú - faš, že ťa pri tom nik - to

ne - poz - ná a taj - ne sní - vaš o na - šich noč - ných hrách.

A taj - ne sní - vaš o na - šich noč - ných hrách.

2. Zámok klapne na dverách kúpeľne
a zrkadlo ti povie, že už to vie,
že z prvej lásky zostávajú vráske,
mydlo a voda zmyjú make-up,
včerajšie slzy, včerajší strach,
aj polnočný návrat, ked' sa všetko skončí.

Refr.:

3. Ráno, ked' otváraš všetky obloky,
pohľadom zdravia deň mŕtve sochy,
ich ranný vánok prvé zbudí.
A len ty to vieš, už to nie si ty,
iba tvoj dáždnik v kúte opretý,
je svedok prvej noci, ktorá život zmení.

Refr.: